

MAÏKA ZAYAGATA

KONST I RÖRELSE

EFTERSOM MAÏKAS MOR VAR MÅLARE INTRODUCERADES HON FÖR KONST REDAN VID TIDIG ÅLDER. SOM TOLVÅRING HADE HON REDAN BESTÄMT SIG FÖR ATT SJÄLV BLI KONSTNÄR MEN VISSTE INTE I VILKEN RIKTNING HON SKULLE GÅ. EFTER ATT HA STUDERAT MODE PÅ COLLEGE, OCH DÄRPÅ REST VÄRLDEN RUNT UNDER NÅGRA ÅR, ÅTERVÄNDE HON TILL KANADA OCH SKAFFADE SIG EN UTBILDNING I FILMANIMERING VID CONCORDIA UNIVERSITY. DET VAR DEN HÄR TIDEN SOM HON OCKSÅ BÖRJADE ARBETA SOM TATUERARE.

Film och animering var hennes levebröd under flera år, men i slutänden övergick hon från att skapa levande teckningar på film till att skapa levande teckningar på andra levande varelser. Maïkas insikter om rörelse och människans gestalt, som hon förvärvat via sitt arbete med mode och animering, gifte sig väl med tatuerandet som uttrycksform. Efter att ha deltidsarbetat i fem år har hon de senaste sju åren kunnat tatuera på heltid och hon är en av de uppåtgående stjärnorna inom geometrisk dotwork.

POLYNESIER OCH ANDRA NATURFOLKS-KULTURER ARBETAR MED MÖNSTER MED DOLDA SYMBOLER, MEDAN DU PRIMÄRT ARBERAR MED ABSTRAKTA MÖNSTER. ÄR DE MÖNSTREN INSPIRERADE AV NÅGON KONSTFORM FRÅN EXISTSRANDE KULTURER, ELLER ÄR DE SPRUNGNA UR DIN EGEN FANTASI?

– Jag försöker skapa helt nya mönster till vart och ett av mina projekt, men jag är medveten om att all konst inspireras av någonting någonstans. Självt är jag väldigt inspirerad av sydostasiatiska kulturer – Indien, Nepal, Tibet... Även länder som Turkiet, Marocko och Egypten har en rik och skön historia inom arkitektur och konst. Jag hämtar mycket inspiration från deras ytterst intrikata, detaljerade och geometriska mönster. Och mycket av den inspirationen hämtas ofta från de mest helgade av platser, så som tempel

och moskéer. Jag har även inspirerats av japansk arkitektur. Men när jag kommer så långt som till ritbordet föredrar jag att kasta allt detta överbord och skapa något eget.

DOTWORKTEKNIKEN GÖR DET MÖJLIGT ATT GE MOTIVEN EXTRA DJUP. DÄR MÅNGA TATUERARE HAR UTFORSKAT DESSA TRE DIMENSIONER FÖR ATT SKAPA SURREALISTISKA MOTIV PÅ HUD, FÖREFALLER DU FORTFARANDE ARBETA TVÅDIMENSIONELLT OCH LÅTER KROPPEN UTGÖRA DEN TREDJE DIMENSIONEN. TYCKER DU ATT DET ÄR VIKTIGARE ATT ARBETA MED KROPPEN ÄN ATT ARBETA MED EFFEKTER?

– Ja, det är viktigare för mig att verket gör sig väl på kroppen. Vad den tredje dimensionen beträffar har jag aldrig funderat så mycket på det. Antagligen för att, som du säger, arbetar jag redan med någonting tredimensionellt – kroppen – och det räcker för mig. Jag tycker att den resulterande tredimensionella effekten är intressant i sig, det är bara inget som jag medvetet försöker åstadkomma. För ögonblicket fokuserar jag på att skapa verk som ger intryck av att vara en del av berörd kroppsdel, och av den person som bär den.

DESSA INVECKLADE MÖNSTER MÅSTE KREERAS PÅ PAPPER ELLER

DATORSKÄRM INNAN DE ÅTERSKAPAS PÅ HUDEN. PLACERINGEN DIKTERAS EMELLERTID AV KROPPSFORMEN. HUR MYCKET AV DINA ARBETEN GÖRS PÅ FRI HAND, I MOTSATS TILL PÅ DATOR, OCH VILKA ÄR FÖR- OCH NACKDELARNA MED RESPEKTIVE METOD?

– Jag anser att för att få ett verk att passa exakt ihop med kroppen finns det inget sätt att kringgå frihandsarbete. Det är helt enkelt nödvändigt. Nackdelen med det skulle jag säga är att kunden måste stå absolut stilla under tiden, och såvida man inte fått militär träning är det inte det lättaste. Men kunden och jag brukar fixa det. Då brukar jag också dra upp huvudlinjerna i själva motivet, ramverket om man så vill. Å andra sidan, när jag gör mig redo på förhand på dator eller papper så ger det mig tid att arbeta med detaljerna. Jag håller dock alltid i minnet att slutresultatet kan förändras, eftersom det alltid finns något som behöver fixas, eller ritas om efter att motivet överförts till kroppen. Kruxet är att finna den rätta balansen mellan de bägge teknikerna. Jag gillar tanken att ingenting är skrivet i sten från början. Det ger en frihet att skapa något som man kanske inte skulle ha kommit på annars.

TRIBALTATUERARE ANVÄNDER NEGATIVT UTRYMME FÖR ATT SKAPA KONTRASTER I MOTIVEN. DU ANVÄNDER DIG MYCKET AV FÄRG I DIN PALETT, OCH STÄLLER SEPARATA INVECKLADE MÖNSTER INTILL VARANDRA SAMTIDIGT SOM DE ÄR OBEROENDE AV VARANDRA. GER DET DIG STÖRRE FRIHET, ELLER FLER UTMANINGAR ATT ARBETA UTIFRÅN EN VIDARE FÄRGSKALA?

– Det ger mig en annorlunda kontrast. Inte nödvändigtvis större frihet, eftersom metoden kan påminna om att lägga pussel. Jag måste verkligen fokusera och fundera på var jag ska placera färgerna i relation till det svarta, gråa, positiva, negativa och så vidare. Så jag måste verkligen vara uppmärksam medan jag arbetar. Jag gillar komplexiteten i det hela. Jag har ofta sagt att det ser ut som huvudvärk – och jag antar att det på något sätt är just vad jag gillar med det. Det är en utmaning. Det kräver min fulla uppmärksamhet. Och det älskar jag.

ÄR DU OROLIG FÖR ATT DOTWORKTEKNIKEN OCH "SACRED GEOMETRY"-

STILEN SKA GÅ SAMMA ÖDE TILL MÖTES
SOM BLACKWORK OCH NEO-TRIBALISM
DRABBADES AV PÅ 90-TALET?

I – Menar du amerikansk tribal? Inte direkt. Jag tycker att dotwork och sacred geometry har varit här ganska länge redan, det håller bara på att bli populärare förstås. Men överlag utgörs det klientel som de attraherar – åtminstone utifrån vad jag har observerats – av mer mogna personer, som vill ha det för att de kommit fram till det efter grundlig eftertanke och kan relatera till det på ett personligt plan. Så på så vis är detta redan en del av dem, inte bara för syns eller modets skull. Vil-

ket ofta var fallet med neo-tribalism på 90-talet. Men vem vet hur framtiden ser ut?

JA, JUST DET – HUR SER DIN FRAMTID UT?

– Min framtid innehåller förhoppningsvis fler intrikata beställningsjobb, av större verk, från kunderna. Och att ständigt bli bättre!

Maiika är fortfarande mycket för att resa och kommer att medverka på Prison Ink i Danmark och även göra en del gästframträdanden i Köpenhamn.

TEXT COLIN DALE

MAIKA ZAYAGATA
MONTREAL, CANADA
WWW.MAIKAZAYAGATA.COM
INSTAGRAM @MAIKAZAYAGATA